

emm labs

CDSA CD/SACD lejátszó – Újratesztelés az új meghajtóval és a módosított lábakkal

A tesztet készítette: Ryan Colman

Bevezetés

Amennyiben élvezettel olvasta a korábbi tesztjeimet, akkor én meg elismerem, hogy jó az ízlése! A viccet félretéve, az EMM CDSA teszt második részét írva vissza kell térnem és el kell olvasnom az első tesztet (az 1. rész a dagogo.com címen található meg. Ez a fenti teszt kibővítése az új meghajtóval és az új lábakkal, nem egy teljesen új teszt!) Ma is úgy vélem, hogy minden szó igaz, amit akkor írtam. Annak ellenére, hogy eléggé nagy fenntartással közeledtem a készülékhez, vettem a fáradságot, hogy alaposan leteszteljem, s apró hiányosságai ellenére megvettem a mintadarabot (melyik készüléknek nincs hibája?). Akkor mindenekelőtt az volt a gondom vele, hogy a készülékben olyan meghajtó van, amely nem igazán illik egy 10 ezer dolláros CD lejátszóba. Teljesen megbízható volt ugyan, de kissé ingatagnak tűnt és nem keltette a megbízható szerkezet benyomását. Bár nem tudtam megmondani, hogy mennyiben ártott a készülék hangjának a meghajtó maga (vagy beleszólt-e egyáltalán a hangzásba), nem csináltam titkot abból, hogy úgy vélem, hogy a készülék basszushiányát és átütő erejének gyengeségét vélhetően a futómű hiányosságai okozhatják. Más eszközökkel végzett meghallgatási próbák során úgy találtam, hogy az Esoteric X01-D2 gond nélkül szállította a legmélyebb hangokat is, a legmélyebbeket, amelyeket valaha is hallottam egy digitális lejátszónál, legfeljebb csak a Wadia 861SE léphetett a nyomába. Mi is volt közös a két készülékben? Mindkétben az Esoteric VRDS mechanika dolgozott, s más mechanikákat a VRDS-hez hasonlítva azok inkább olyan Fisher Price műanyag játékszernek tűnnek. Az egyébként ragyogó hangzású EMM CDSA olyan meghajtóval készült, amely sokkal inkább emlékeztetett egy Toys 'R Us kiszuperált játékszerre, mint az Esoteric, vagy a Wadia tisztességes meghajtójára! Csak töprenkedni tudtam azon, vajon mennyivel szólt volna jobban a készülék, ha stabilabb, komolyabb meghajtót szereltek volna bele!

Szerencsére elmúltak már ezek az idők! Az EMM alapos ráncfelvarrást végzett a CDSA készülékeken, s az alábbi újdonságokkal lepte meg a

RYAN COLEMAN RENDSZERE

HANGSUGÁRZÓK
Wilson Watt Puppies 6

ELEKTRONIKA
Einstein the Tube mk2 vonalszintű erősítő, McIntosh MC501 monoblokkok.

FORRÁSKÉSZÜLÉKEK
EMM Labs CDSA (a legújabb meghajtóval), Kenwood KT8300 rádióvevő (saját modifikációval, a szerző ismert készülék feljavító), 9 lábás Yagi irányított antennával.
Slimdevices Squeezebox 3 (módosított analóg kimenő fokozattal és egyedi tápegységgel, mind a szerző saját kivitelezésében)

KÁBELEK
TG Audio (szimmetrikus) összekötő kábelek, Isoclean (Focus) hangszórókábelek, TG Audio és saját kivitelezésű/tervezésű hálózati tápkábelek

TARTOZÉKOK
Négy dedikált hálózati aljzat, 3 Oyaide R1 aljzat, Acoustic Revive RTP-4

Hálózati szűrő és stabilizátor a forráskészülékekhez, saját gyártású hálózati stabilizáló az erősítőkhöz Isoclean AC aljzatokkal szerelve), Ultrasonic Maple állványok, belső csöves leválasztó alátéttel a CD-lejátszó alatt, 10 csőcsapda, 8 basszuspanel (mind saját gyártmányú)

tulajdonosokat: új, esztergált láb, új működtető program és egy új meghajtó. De nézzük sorjában a változtatásokat!

Először, az EMM CDSA optimalizálása

Miután már elég sok időt töltöttem a készülékkel, sok apróbb javítást végeztem rajta, hogy a lehető legjobbat hozhassam ki belőle. Elsőként és mindegyelőtt: a hátlapján lévő hálózati kapcsoló! Állítsa „On” állásba, hacsak vakációzni nem megy! A készülék csak néhány nap alatt áll fel teljesen és épp ezért értelmetlen azzal kínozni, hogy folyton ki- és bekapcsolgatja azt! Nem egy A-osztályú szerkezet, alig fogyaszt valami áramot és egyáltalán nem is termel hőt. Hagyja bekapcsolva és így biztos lehet benne, hogy mindig a legjobb oldalát fogja majd mutatni. De ha Ön is olyan impulzív egyéniség, mint amilyen én vagyok és nem tudja megállni, hogy ne tegyen valamit azért, hogy úgy érezze, hogy nincs bekapcsolva folyton a készülék, akkor kapcsolja le a kijelzőjét a távvezérlővel! Azt hiszem, ez a legjobb megoldás, sőtét a kijelző, ha nincs lemez a készülékben, ilyenkor a lézertűdő is le van kapcsolva. Az egyetlen kockázat, hogy mi történik, ha áramlöklet, villámcsapás, vagy ilyesmi éri a készüléket, de hát ezért vannak benne az olvadóbiztosítók, meg előtte a kismegszakítók!

Másodjára, tudjuk, hogy a készülék igen kényes a külső rezgésekre. A rezgésillapítás az audió lejátszás esetén amolyan próba szerencse megoldás. Egyes készülékek igen érzékenyek a rezgésekre, mások meg fel sem veszik azokat, talán azért, mert maguk a beépített alkatrészek döntik el, hogy mennyire kényesek a külső rezgésekre. Szerepet játszhat az állvány, amelyre helyezte azt, a hangsugárzók közelsége, vagy ezek közül bármelyik, vagy mind együttvéve. A rezgés történhet a vízszintes síkban (ez könnyen kivédhető az olyan termékekkel, mint a Ceraball, vagy a Rollerblock), de függőleges rezgések is zavarhatják azt (ezek ellen védhet a Silent Running Audió, a Vibraplane, stb. eszköz). Az Ultrasonic merev és igencsak jól megtervezett állványa ellenére úgy találtam, hogy az EMM Labs CDSA mind a vízszintes, mind a függőleges rezgésekre meglehetősen érzékeny. Sokkal jobban muzsikált, ha a saját barkácsolású állványomra helyeztem: Egy keményen felfűjt 12” belsőre, amelyre egy 2” vastag juharfa húsvágó deszkát helyeztem (ez adta a függőleges elcsatolást), majd a készüléket a vágódeszkára helyezett Finite Element Ceraball lábakra raktam (ez meg a vízszintes elcsatolást adta). A színpadkép pár lábbal emelkedett (az elülső falnál mérve), a térleképezés és felbontás sokkal holografikusabbá vált, a legelső regiszterekben feltisztult a hang és sokkal jobban azonosíthatóvá váltak a hangképekben. Valójában mind a három beavatkozás egy irányban hatott: sokkal részletesebbé vált a hangkép. Mindig meg kell próbálnunk a legutolsó finom részletet is kiolvasni a lejátszóba tett lemezből, ha pedig túl fényessé válik a hang, vagy más zavaró tényező jelentkezik, akkor valahol máshol van a probléma a rendszerben, csak keresse bátran és kitartással tovább! Mindazonáltal, alig 150 dolláros ráfordítással ez volt a legnagyobb mértékű javulás, amit valaha is elértem! Érdemes megpróbálni, s ha működik, gondoljon arra, hogy a profibb megoldások mennyit javíthatnának a készülék hangján!

A hálózati tápkábel egy másik terület, amelyet mindig érdemes szemügyre vennünk, ha javítani akarunk bármely készülék hangzásán. Ami az EMM CDSA készüléket illeti, önmagában olyan veszett jónak találtam a készülék hangzását és harmonikus leképezését, hogy nem is gondoltam arra, hogy javítanom kellene a hangzás egyensúlyán, vagy a hangszínén a kábelek lecserélésével, ami pedig az audiofilek jól bevált gyakorlata. Nem akartam feltétlenül módosítani a finom és ideális hangzásegyensúlyt, amit a készüléknél tapasztaltam, de azért úgy gondoltam, hogy sokat nem árthat, ha kipróbálom az új TelWire tápkábelt (799 dollár). Az egyébként igen rugalmas és feltűnően könnyű kábel feltűnően semleges hangzást ad a közép tarto-

mányban, de látványosan feljavítja az alsó és felső határfrekvenciák leképezését és ami a legfontosabb, sokkal nagyobb teret ad a vertikális és horizontális rezgéscsillapítással folytatott kísérletezgetésnek, ami a korábban említettek révén a készülékkel tapasztalt legfontosabb problémám volt.

Végül pedig arra is ügyeljünk, hogy mindig telepítsük a gyár által kiadott legújabb frissítéseket, amely az EMM honlapjáról tölthető le.

Gondolkodjon csak el egy cseppet! Nem, nem a Microsoft Windows, vagy Office frissítéséről beszélek! Itt egy CD-lejátszó működtető programjának a frissítéséről van szó! Hány másik high-end audió céget ismer, aki frissítéseket kínál a honlapján a digitális dekódolási algoritmusukhoz, amelyet egy PC USB kábellel tölthet át? Nem túl sokat tudnék felsorolni! Sokkal inkább a viszonteladók végzik el a programfrissítéseket, általában térítés ellenében. Éppen ezért lepődtem meg kellemesen, hogy milyen egyszerűen és egyszerűen tudtam magam telepíteni ennél a készüléknél a frissítést! Amennyiben már van gyakorlata a házi számítógép programjainak frissítésében, semmi gondja sem támadhat most sem (bár azért jobb, ha a meghajtó működtető programjának frissítését egy arra képzett viszonteladó, vagy maga a gyár végzi).

Bevallom őszintén, nem vártam túl sokat a programfrissítéstől, de ez amiatt is lehet, hogy semmilyen tapasztalatom sem volt korábban a digitális lejátszók működtető programjainak frissítése terén (meg persze az is igaz, ahogyan azt már az első tesztben is elmondtam: az EMM CDSA igen okos szerkezet). Bár a programfrissítés nem okozott akkora változást, mint a meghajtó/láb csere, az új program mégis hallható javulást eredményezett, elsősorban a színpadképben, a harmonikusok megszólaltatásában és a legfelső frekvencia tartományban (amely persze a legalsó frekvenciatartomány megszólalásával is kapcsolatban áll). A programfrissítés, hasonlóan a meghajtó frissítéséhez (amiről rövidesen szólok) nagymértékben javította a mélyhangok megszólalását, tökéletesebb lett a jelenlétérzet és mélyebb lett a színpadkép. Bár az eredeti állapotában is bajnok volt a CDSA a térleképezésben, ez a programfrissítés tovább javította azt az érzést, hogy a készülék

„tökéletesen felrajzolja a személyeket és tárgyakat a térben”, szemben a többi lejátszóval, amelyek inkább egy jól kivethető foltban helyezik el a zenészeket a színpadon. A mélyhangok finomodásával arányban jelentősen javult a harmonikusok lecsengése is. Mindig is úgy véltem, hogy a CDSA a legtökéletesebb hangzású lejátszó, amivel valaha is dolgom volt, de ez a programfrissítés még tovább javította a hangzásegyensúlyt, az erős zongoraleütéskor alig hallható, igen komplex felhangok is élettelen, valóság-hűen szólnak meg rajta. Végül, a programfrissítés talán még több levegőséget adott a hangszereknek, még élvezetesebbé vált a csörgődob hangja, vagy szinte érezzük a zongorahúrok közötti levegőt. Összegezve, a frissítés jól hallható javulást hozott és mindenképpen javasolom is elvégezni, pláne, hogy ingyen van!

Feljavított meghajtó és láb

Ezt a műveletet csak megfelelően képzett, profi szervizszakemberek végezhetik el, éppen ezért mindenképpen vissza kell küldenie a készüléket az eladójához (vagy a gyárba), ahol elvégzik ezt a beavatkozást. Az eredeti változatban valami műanyag bigyó szolgált készüléklábként, ilyesmit csak filléres HiFi-n talál az ember, de az új lábak szemmel láthatóak esztergáltak, vagy martak és ki vannak töltve valamilyen rezgéselnyelő anyaggal és persze jobban illenek egy ilyen nem aprópénzért kapható készülékhez. Ugyanakkor a lábak által elért javulás elhanyagolható ahhoz, amit a meghajtó cseréje hozott! Az eredeti meghajtó, egy OEM Philips termék helyett egy sokkal többre képes meghajtó került a készülékbe. Bár még mindig messze van az etalonnak tekintett VRDS meghajtótól, ez a szerkezet már olyan, amiért azért nem kell rögtön magyarázkodnia a gyárnak. Masszív szerkezet látszatát kelti, szemmel láthatóan jobban ellenáll a rezgéseknek és az elcsavarodásoknak.

A különbség nem elhanyagolható és azonnal hallhatóvá válik. Ahogyan az eredeti tesztben írtam, a CDSA rossz pontot kapott a mélyhangok leképezése terén, nem volt olyan ütős, mint amit egy ilyen készüléktől elvárt volna az ember (s ahogyan a saját tapasztalatom szerint az Esoteric X01-D2 szólni tud). Nos, az új meghajtó jelentős javulást hozott ezen a téren is, a dob inkább dob, mélyebbre hatol, természetesebben szólal meg. A legnagyobb meglepedésemre ugyanakkor úgy javította a mélyhangokat, hogy nem váltak azok túlhangsúlyozottá, mint ahogyan azt sok agyondicsért készüléknél tapasztaljuk (ez az, amit a szakzsargonban az ugyancsak kiemelt magashang szinttel együtt „digititis”-nek, a digitális lejátszók járványos betegségének nevezünk). Az új meghajtó csak a kívánt mértékben emelte ki az éleket, de megmaradt, vagy inkább helyreállt a természetes, életszerű hangzás. Érdemes volt dolgozni rajta! A tranzisztoros és csöves erősítőket összevetve mindig is úgy találtam, hogy az előbbieket mindig dögösebben, hivalkodóbban szóltak, míg az utóbbiak inkább a zeneiségre törekedtek, de ritkán hallottam olyan szerkezetet, amely dögösen, megzeneien is tudott volna megszólalni. A feljavítás előtt, ha kategóriába kellett volna sorolnom, inkább a „Csöves erősítő” fiókba dugtam volna a CDSA lejátszót, de a meghajtó cseréje után sokkal kiegyensúlyozottabbá, sokkal életszerűbbé, ugyanakkor dögösebbé is vált, így mind zeneileg, mind megszólalása jellegében előnyére változott. Jelentős mértékben javult a zene dinamikája, üteme, a megszólalás időzítése, de ugyanakkor változatlanul megmaradt az a hangzásbeli hitelessége, amely olyan kellemessé tette a CDSA készüléket a *vinilfilek*, a fekete lemezek rajongóinak és azoknak a táborában, akik ózdkodtak a digitális audió steril hangzásától.

További javulásként tapasztaltam, ahogyan az előre megjósolható volt a merevebb (a rezgéseknek jobban ellenálló) meghajtótól, hogy még több finom részletet tudott kiolvasni a lemezből, mint előtte. Figyelembe véve azt, hogy már az eredeti bővli meghajtós változat is mennyire jó volt ebben a tekintetben, nagy meglepetéssel tapasztaltam, hogy mennyi feltáratlan finomságot tudott még elővarázsolni a lemezből a legalsóbb regiszterekben.

A legmeglepőbb az volt, hogy ezáltal sokat javult a leképezés, a színpad térbeli megjelenítése is. Ennek pedig nem elhanyagolható a jelentősége! Amikor további részleteket tár fel a lejátszó a zenéből, újabb információt ad hozzá, mind az előadó és az előadás, mind a felvétel helyszíne vonatkozásában. A készülék már a korábbi változatában is tökéletesen visszaadta az előadást és a helyszínt is kínosan precízen rajzolta fel, de a most feltárt legmélyebb részletek valójában a stúdió /felvételi terem legfinomabb visszhangjai voltak, s ez a finom információ tovább segíti a hallgatót abban, hogy abszolút pontosan helyezhesse el a szereplőket a térben.

Egészét tekintve a meghajtó feljavítása révén a készülék vélhetően a ma kapható legjobb egyszobos digitális lejátszóvá vált.

Következtetések

A feljavított meghajtóval és a legújabb programváltozattal olyan tökéletessé vált a készülék, hogy már bajban is vagyok a dicséretével, s nem is tudom, mit kifogásolhatnék rajta. Na igen, nem lenne baj, ha lennének rajta digitális bemenetek és talán megérdemelne egy jobb távvezérlőt is, de mit még? Nos, az új meghajtóval és programmal olyan mélyeket és olyan precíz leképezést hallottam, amelyet talán még sohasem egyetlen CD lejátszása esetén sem, s bár már az eredeti CDSA is kitűnt a részletgazdagságával, a feljavított változat alaposan feladta a leckét a versenytársainak! Hihetetlenül feljavult a zene ritmusa, időzítése, életszerűsége, a harmonikusok sokkal komplexebbé váltak a feltárt apró részleteknek köszönhetően, de megőrizte azt a természetes hangzást, amely mindig is jellemző volt az EMM Labs készülékeire, s pontosan megmutatja a versenytársaknak azt, hogy milyennek kellene lennie a digitális lejátszásnak!

Az EMM Labs már korábban is letette a névjegyét, szabványt teremtett ebben az iparágban. Most ezt tette még tökéletesebbé. Pontosabb, precízebb lett a kiolvasás. Aki 10 lepedőt leblattolt már a készülékért, ne sajnálja az 1500 dolcsit a feljavításáért! **Ryan Coleman**

CDSA CD/SACD lejátszó

Kiskereskedelmi ára: 10.-000 dollár + 1.500 dollár a meghajtó/láb csere

EMM Labs

Honlap: www.emmlabs.com

